

in de standplaats van de ambtenaar dan wel op enige afstand daarvan, afhankelijk van de huisvestings- en vervoermogelijkheden.

Deze uitlegging, die strookt met de letter van artikel 8, lid 1, van bijlage VII bij het statuut, wordt bevestigd door het doel van deze bepaling, te weten de ambtenaar en de personen te zijnen laste ten minste eenmaal per jaar in staat te stellen naar de plaats van herkomst van de ambtenaar te reizen, ten einde aldaar familiebanden en sociale en culturele betrekkingen in stand te houden. De mogelijkheid voor de ambtenaar om zijn persoonlijke banden in stand te houden met de plaats waar hij zijn voornaamste belangen heeft, is een algemeen beginsel van het Europese ambtenarenrecht.

Het statuut beoogt aldus de reis mogelijk te maken voor alle gezinsleden in ruime

zin, die wegens de indiensttreding van de ambtenaar bij de Gemeenschappen gedwongen waren hun plaats van herkomst te verlaten. Zo gezien is de reiskostenvergoeding geen gezinstoelage, bedoeld als een tegemoetkoming voor de ambtenaar in verband met de kosten die hij voor met een kind ten laste gelijkgestelde personen moet maken, maar een uitkering ter dekking van de kosten die hij bij de uitoefening van zijn functie maakt, zoals wordt bevestigd door het feit, dat genoemd artikel 8 is opgenomen in afdeling 3 van bijlage VII, waarin de uitvoeringsvoorwaarden van het in artikel 71 van het statuut genoemde grondbeginsel van vergoeding van deze kosten worden bepaald.

(De rechtsoverwegingen van dit arrest verschillen niet van die van het arrest van 26 september 1990, zaak T-48/89, Beltrante e. a., Jurispr. 1990, blz. II-493)

ARREST VAN HET GERECHT (Derde Kamer)

26 september 1990 *

in zaak T-49/89,

Christos Mavrakos, ambtenaar van de Raad van de Europese Gemeenschappen, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door S. Afendras en C. Synodinos, advocaten te Athene, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van A. May, advocaat aldaar, 31, Grand-rue,

verzoeker,

* Procestaal: Grieks.

ondersteund door

Fédération de la fonction publique européenne, te Brussel, vertegenwoordigd door G. Vandersanden, advocaat te Brussel, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij A. Schmitt, advocaat aldaar, 62, avenue Guillaume,

interveniente,

tegen

Raad van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door A. A. Dashwood, directeur van zijn juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij J. Käser, directeur van de juridische dienst van de Europese Investeringsbank, 100, boulevard Konrad-Adenauer,

verweerder,

betreffende een beroep tot nietigverklaring van het bij nota van 6 mei 1988 meegedeelde besluit van de Raad waarbij de forfaitaire betaling van reiskosten wordt geweigerd voor met kinderen ten laste gelijkgestelde personen die niet in de standplaats van de ambtenaar wonen.

HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG (Derde Kamer),

samengesteld als volgt: A. Saggio, kamerpresident, C. Yeraris en B. Vesterdorf, rechters,

rechtdoende:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat elk der partijen de eigen kosten zal dragen.